

— uvedl opět v platnost rozhodnutí námitkového oddělení ze dne 29. dubna 2002 (rozhodnutí č. 1198/2002), tj. prohlásil přihlášku ochranné známky č. 453 720 pro následující výrobky a služby za neplatnou:

„Informacemi opatřené nosiče dat všech typů strojově čitelné a software, zejména digitální a analogové nosiče např. s kulturními, vědeckými a průmyslovými nebo technickými informacemi; programované pružné diskety, RCM-videokazety, kompaktní disky a chip-disky; magnetické nosiče dat ve třídě 9;

publikace, noviny a časopisy, knihy, plakáty, kalendáře, fotografie; psací stroje a kancelářské potřeby, a to neelektrické kancelářské potřeby, psací přístroje, kuličková pera, plnicí pera, učební a instruktážní pomůcky i ve formě modelů a vývěsních tabulí ve třídě 16;

vydávání digitálních a analogových nosičů dat, např. s kulturními, vědeckými, sportovními, průmyslovými a technickými informacemi ve třídě 41 a služba automatické aktualizace i pro CD-ROM; služby redaktora ve třídě 42“;

— uložil žalovanému úplnou náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společensví: Focus Magazin Verlag GmbH

Dotčená ochranná známka Společensví: Slovní ochranná známka „FOCUS“ pro výrobky a služby tříd 3, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 32, 33, 35, 36, 38, 39, 41, 42 – Přihláška č. 453 720

Majitel ochranné známky nebo označení, namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Mezinárodní obrazová ochranná známka „MICRO FOCUS“ pro výrobky a služby tříd 9, 16, 41 a 42

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitek

Rozhodnutí odvolacího senátu:

Vyhovění odvolání Focus Magazin Verlag GmbH a zamítnutí námitek žalobkyně

Dovolávané žalobní důvody:

Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94 byl nesprávně použit. Existuje nebezpečí záměny mezi dotčenými ochrannými známkami. Přihlášená ochranná známka převzala totožně jeden prvek starší ochranné známky a výše uvedené výrobky a služby označené ochrannými známkami jsou totožné a částečně do velké míry podobné.

Žaloba podaná dne 23. prosince 2004 Jungbunzlauer E.A. a třemi dalšími proti Komisi Evropských společensví

(Věc T-492/04)

(2005/C 82/58)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společensví byla předložena dne 23. prosince 2004 žaloba podaná proti Komisi Evropských společensví Jungbunzlauer AG, se sídlem v Basileji (Švýcarsko), Jungbunzlauer Ladenburg GmbH, se sídlem v Ladenburgu (Německo), Jungbunzlauer Holding AG, se sídlem v Churu (Švýcarsko) a Jungbunzlauer Austria AG, se sídlem ve Vídni, zastoupenými R. Bechtoldem, M. Karlem, U. Soltészem a C. Steinlem.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. zrušil rozhodnutí Komise ze dne 29. září 2004 (věc COMP/E-1/36.756 – Glukonát sodný) v plném rozsahu;

podpůrně zrušil rozhodnutí vůči jednotlivým adresátům,

podpůrně snížil peněžitou pokutu uloženou v rozhodnutí;

2. uložil Komisi Evropských společensví náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi;

3. přibrál spisy řízení T-312/01, jakož i učinil všechna ostatní procesní opatření, která se Soudu jeví být přiměřená.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozhodnutím určila Komise, že se žalobkyně účastnily trvalé dohody nebo jednání ve vzájemné shodě v odvětví glukonátu sodného, a tím porušily čl. 81 odst. 1 ES a článek 53 dohody o EHP. V této souvislosti byly podnikům uloženy peněžité pokuty.

Žalobkyně napadají toto rozhodnutí a uvádějí, že za protiprávní jednání je odpovědná jen Jungbunzlauer Ladenburg GmbH. Jungbunzlauer Austria AG a Jungbunzlauer AG se nikdy na protiprávním jednání nepodílely a neměly žádný vliv na tržní chování nebo obchodní politiku Jungbunzlauer Ladenburg GmbH. Nenesly také odpovědnost z důvodu svého propojení s Jungbunzlauer Ladenburg GmbH nebo z důvodu své příslušnosti ke skupině Jungbunzlauer z hlediska práva obchodních společností. Jungbunzlauer Holding AG je čistě holdingová společnost bez rozhodujícího vlivu na množstevní nebo cenovou politiku a tím na tržní chování ohledně glukonátu sodného společnosti Jungbunzlauer Ladenburg GmbH.

Dokonce i kdyby byly Jungbunzlauer Austria AG, Jungbunzlauer AG a Jungbunzlauer Holding AG odpovědné za protiprávní jednání, což není podle názoru žalobkyň ten případ, bylo právo Komise uložit peněžitou pokutu těmto společnostem již promlčeno.

Žalobkyně dále uplatňují, že rozhodnutí je v rozsahu, v němž se týká Jungbunzlauer Ladenburg AG, formálně a věcně vadné, neboť Komise porušila celou řadu základních zásad. Mimo jiné porušila Komise zásady presumpce nevinny a řádného úředního postupu tím, že vedla druhé správní řízení, když během zahájených řízení vydala rozhodnutí ze dne 2. října 2001 týkající se stejné dohody narušující hospodářskou soutěž. Komise porušila „druhým“ rozhodnutím ze dne 29. září 2004 též zásady legitimního očekávání a *ne bis in idem*. Nadto byla doba řízení nepřiměřeně dlouhá.

Co se týče stanovení peněžité pokuty, uplatňují žalobkyně mj., že peněžita pokuta je nepřiměřeně vysoká a že je v rozporu s horní hranicí pokut, že Komise vychází z nesprávné doby trvání, že Jungbunzlauer Ladenburg GmbH nemá rozhodující vliv a že existují polehčující okolnosti z důvodu příliš dlouhé doby trvání řízení.

Žaloba podaná dne 24. prosince 2004 Komisí Evropských společností proti IIC Informations-Industrie Consulting GmbH

(Věc T-500/04)

(2005/C 82/59)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudu prvního stupně Evropských společností byla předložena dne 24. prosince 2004 žaloba podaná proti IIC Informations-Industrie Consulting GmbH se sídlem v Königswinteru (Německo) Komisí Evropských společností, zastoupenou G. Braunem, W. Wilsem a N. Knittlmayerem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

1. uložil žalované zaplatit žalobkyni 181 EUR spolu s úroky ve výši 4 % ode dne 1.11.1998;
2. uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně uzavřela se žalovanou v roce 1996 dvě smlouvy, ve kterých se žalobkyně zavázala poskytnout žalované finanční pomoc k provedení dvou transevropských kulturních projektů. Finanční pomoc měla pokrýt 50 % nákladů na projekt žalované, pokud by byly tyto náklady vynaloženy a uplatněny smluvně přípustným způsobem. Žalovaná obdržela na základě těchto smluv v roce 1997 částku v celkové výši 400 DEM (204 EUR) jako zálohu na celkovou finanční pomoc.

Po ukončení projektů uplatnila žalovaná u žalobkyně údajně náklady na projekt, v jejichž výši si chtěla ponechat předem vyplacenou finanční pomoc. Žalobkyně však provedla prošetření a došla k závěru, že žalovaná má nárok pouze na finanční pomoc ve výši 46 DEM (23 EUR) za oba projekty. Proto se žalobkyně domáhá vrácení zbývajících částky ve výši 181 EUR (354 DEM).